

den er jo allerede nu halvt færdig, og jeg anseer det for umuligt der at forandre, hvad der alt er færdigt. Retningen fra denne Banestrækning til Viborg maa jeg ligesledes betragte som given, ligesom ogsaa Retningen derfra til Skive. Gaa vi derimod fra Aarhus sydpaa, vil der opstaa Tvivl om Valget af de 2 affatte Linier, den af Regjeringen foreslaaede Ost for Skanderborg til Horsens, og den anden fra Aarhus inde i Landet, som sydpaa mødes med Regjeringens Linie; dette sidste Stykke maa jeg ansee for aldeles uheldigt. Dersom man vil forbinde Aarhus med Slesvigs Sydgrænse, uden at bringe nogen anden Forbindelse tilveie med Ostlysten end ved en Sidebane til Horsens, da maa jeg ansee det for meget uheldigt. Jeg skal derimod, for strax at udtale min Tanke i saa Henseende, erklære, at dersom der kan vides de Herrer, som vilde Banen længere ind i Landet, en Smødeforbindelse ved at lægge Banen fra Aarhus over Rymølle til Horsens, og derpaa forsatte den efter Regjeringens Forslag sydpaa, saa skal jeg være rede til at gaae ind derpaa; jeg foreslaaer imidlertid ikke dette, thi jeg anseer det ikke for afgjort heldigere, end hvad der er foreslaaet af Regjeringen; men dersom man paa den Maade kan vise de Herrer en Smødeforbindelse, og dersom dernæst den høitagtede Indenrigsminister vil gaae ind derpaa, saa skal jeg som sagt erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke skal have Noget derimod. Hvad angaaer Retningen nordpaa fra Randers, finder jeg mig ikke foranlediget til at gjøre nogen Bemærkning; om man skal gaae i den østlige eller vestlige Retning, anseer jeg væsentligt for et technisk Spørgsmaal. Men jeg skal dvæle ved den vestligere Deel af Banen, den omkring Venøbugten; Stykket fra Skive til Struer maa jeg ansee for at være uheldigt, saaledes som Banens Retning nu er fastsat; man vil nemlig see, at der fra Skive til Venøbugten neppe vil findes noget Punkt, som er af en saadan Betydning, at Anlægget af en Station der kan betale sig, og naar Banen saa har naaet Venøbugten, løber den rundt langs med denne op til Struer. Jeg anseer som sagt denne Retning for at være uheldig, og jeg vil derfor henstille, om det ikke skulde være muligt at forandre den saaledes,

at man istedetfor at berøre Venøbugten ved Struer, berørte den ved dens sydøstlige Deel og bøjede det Stykke, som nu vender mod Nord nedad til Holstebro. Hvis man gjorde det, vilde der være vundet en væsentlig Fordeel derved. Man vilde nemlig foruden at berøre Venøbugten komme et Stykke sybligere ved at gaae til Holstebro, hvorved man vilde gjøre et ikke ringe Opland deelagtigt i de Fordele, som Banen kan medføre; man vilde derved tillige have det Gode, at de Herrer fra det vestlige Jylland saa Banen pege i den rigtige Retning, nemlig sydpaa, paa samme Maade, som Rigsdagsmændene fra det nordlige Jylland maa søge deres Trøst i, at Banen, naar den er ført til Aalborg, derfra peger i den rigtige Retning med Hensyn til Fortsættelsen nordpaa. Fra begge Sider, nemlig baade fra det vestlige og fra det nordlige Jylland, vil det være nødvendigt, at man gjør sig det klart, at det, der nu er foreslaaet, først maa bringes tilveie, inden man kan tænke paa nogen Fortsættelse.

Jeg har nu i al Korthed fremsat de Bemærkninger, hvortil jeg har fundet Anledning, og har derved antydet, hvilke Endringer jeg maa ønske; men for ikke at misforstaaes, skal jeg erklære, at dersom den høitærede Minister fastholder sit Forslag uforandret, som det nu foreligger, skal jeg ogsaa slutte mig dertil.

SCHULTE. Jeg troer, at vi i Almindelighed her i Salen ville være enige om, at vi bør høre den høitærede Minister vor fulde Paaskjænnelse for de Anstrengelser, hvorved han har naaet saavidt at kunne foreslægge os et Forslag som det foreliggende, og det har glædet mig, at den ærede Rigsdagsmand for Høbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) ogsaa har udtalt sig i en Retning, hvori jeg seer en saadan Paaskjænnelse. Jeg seer heri et godt Byskel for et heldigt Udfald af denne Sag, der nu saalænge og paa saa forskjellige Maader har beskjæftiget Thinget. Jeg skal derhos, naar jeg stiller mig paa den nævnte Rigsdagsmands Standpunkt, indrømme det Berettigede i de Bemærkninger, han har gjort med Hensyn til den uheldige Stilling, hvori han formener, at vi i flere Henseender ere stillede, nemlig med